

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SRL „Prointellect-MP”, prin avocatul Crețu Doina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Prointellect-MP” către SRL „Viamont” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Prointellect-MP” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 22.12.2015, SRL „Prointellect-MP” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Viamont” prin care a solicitat încasarea sumei de 22582,55 de lei cu titlu de datorie, care se compune din 5252,06 de lei pentru Asigurare Cartea Verde și 17330,49 de lei – restituirea avansului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că SRL „Prointellect-MP” a vândut companiei SRL „Viamont” în conformitate cu facturile fiscale:

- WI 2337157 din 15.04.2014 - Asigurare Cartea Verde RCA în sumă de 2041,26 de lei;

- WI 2337308 din 27.06.2014 - Asigurare Cartea Verde RCA în sumă de 418,80 de lei;

- WI 2337307 din 27.06.2014 - Asigurare Cartea Verde RCA în sumă de 2792,00 de lei. Aceste datorii până în prezent nu au fost achitate.

Pe lângă aceasta, între reclamant și pârât au avut loc și relații de transport internațional, unde reclamantul SRL „Prointellect-MP”, în calitate de comandatar, comanda servicii de transport, iar pârâtul SRL „Viamont”, în calitate de transportator, prelua comenzile de transport și le îndeplinea. Drept confirmare constituie comenzile efectuate de către pârât și achitate de reclamant, conform Contractului-comandă din 16.01.2014 și facturii fiscale DV 0211138 din 23.01.2014, conform Contractului-comandă din 10.02.2014 și facturii fiscale FB 5605011 din 19.02.2014.

Prin înțelegerea dintre părți, pârâtul SRL „Viamont”, urma să preia mai multe comenzi de transport în favoarea reclamantului, dar în schimb a solicitat să i se achite un avans în mărime de 18000 de lei, deoarece la acel moment pârâtul avea careva dificultăți financiare. În baza acestei înțelegeri, pârâtul s-a obligat să încheie mai multe comenzi de transport cu reclamantul. Astfel, conform extrasului bancar din 27.03.2014, reclamantul a transferat pentru serviciile de transport un avans în mărime de 18000,00 de lei.

Însă, după ce a fost transferat avansul în mărime de 18000 de lei, pârâtul inițial prin diferite pretexte se eschiva de la încheierea altor contracte de transport cu reclamantul, iar peste o perioadă de timp a dispărut, nu răspunde nici la telefoanele de contact și nu dorește nici să recepționeze somațiile de plată.

Invocând prevederile art. 631 alin. (1) Cod civil, reclamantul a menționat că, arvuna este o sumă de bani sau un alt bun pe care o parte contractantă o dă celeilalte părți pentru a confirma încheierea contractului și a-i garanta executarea. În caz de dubii, suma plătită este considerată avans.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 18.02.2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.10.2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasată datoria în sumă de 5252,06 de lei pentru Asigurarea Cartea Verde, precum taxa de stat și cheltuielile de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27.12.2016, SRL „Prointelect-MP”, prin avocatul Crețu Doina, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18.10.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei nominalizate și casarea parțială a hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 18.02.2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, la examinarea pricinii, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, și anume, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Crețu Doina, în interesele SRL „Prointelect”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor

încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a avocatului Crețu Doina, în interesele SRL „Prointelect”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Crețu Doina, în interesele SRL „Prointelect”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas